

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **M. M.**, nar. X
bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 7. 2021, sp. zn. SZ/MPSV-2021/103446-921, č.j. MPSV-2021/118452-921, a ze dne 6. 8. 2021, sp. zn. SZ/MPSV-2021/124298-921, č.j. MPSV-2021/131794-921

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně napadla u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“) svou žalobou dne 15. 9. 2021 rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2021, sp. zn. SZ/MPSV-2021/103446-921, č.j. MPSV-2021/118452-921 (dále jen napadené rozhodnutí I), a ze dne 6. 8. 2021, sp. zn. SZ/MPSV-2021/124298-921, č.j. MPSV-2021/131794-921 (dále jen napadené rozhodnutí II).

2. Napadeným rozhodnutím I bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Brně ze dne 11. 5. 2021, č.j. 149079/2021/BBA (dále jen „prvostupňové rozhodnutí I“), jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o přiznání dávky mimořádná okamžitá pomoc z důvodu postižení mimořádnou událostí pandemie (COVID-19) na měsíc březen 2021.
3. Napadeným rozhodnutím II bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Brně ze dne 22. 6. 2021, č.j. 191621/2021/BBA (dále jen „prvostupňové rozhodnutí II“), jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o přiznání dávky mimořádná okamžitá pomoc z důvodu postižení mimořádnou událostí (pandemie COVID-19) na měsíc květen 2021.

II. Napadená rozhodnutí

4. V napadeném rozhodnutí I žalovaný shrnul obsah prvostupňového rozhodnutí I a odvolání žalobkyně. Shrnul také obsah správního spisu.
5. V odůvodnění poukázal na ustanovení § 2 odst. 4 ZPHN a dovodil, že mimořádná okamžitá pomoc je fakultativní (nenárokovou) dávkou. V souvislosti s vyhlášením nouzového stavu ve spojitosti s výskytem onemocnění COVID-19 je možné poskytnout dávku MOP osobám, které jsou postiženy ztrátou či snížením příjmu z důvodu pandemie COVID-19. Posouzení odvisí od správního uvážení. Žalovaný uvedl, že se přihlíží zejm. k příspěvku na bydlení a k dalším příjmům vyplaceným v měsíci podání žádosti.
6. K jednotlivým odvolacím námitkám žalovaný uvedl následující. Prvostupňová rozhodnutí neobsahují formulaci, že by žalobkyně měla užívat s nájemcem své rekreační chaty společné lůžko. Žalovaný dovodil, že žalobkyně užívá svůj rekreační objekt společně s nájemcem (viz Smlouva o pronájmu chaty).
7. Ohledně dlužné částky za elektrickou energii ve výši 370 Kč, jejíž zahrnutí do požadované dávky MOP žalobkyně požadovala, žalovaný poukázal na to, že prvostupňový orgán dospěl k závěru, že ji lze pokrýt z příspěvku na bydlení, který je vyplácen ve vyšší částce, než jsou náklady na bydlení (a to o 219 Kč). Žalobkyně tvrdila, že její spotřeba elektrické energie se zvýšila kvůli pandemii COVID-19, neboť se musí zdržovat doma a nikoliv na chatě, kde může topit dřevem. Na to žalovaný uvedl, že pohyb v okrese Brno město nebyl z důvodu nouzového stavu a vyhlášených omezení nijak omezen.
8. Žalovaný dále uvedl, že co se týká dobrovolnických služeb poskytujících pomoc, žalobkyně nijak nespecifikovala druh využívaných placených služeb. Pokud žalobkyně namítala, že příspěvek na péči je dávkou podmíněnou invalidním důchodem a průkazem ZTP, tak to žalovaný s odkazem na právní úpravu vyvrátil.
9. K požadavku dávky na základní hygienické potřeby žalobkyně uvedla, že potřebuje respirátor s nejvyšší účinností a potřebuje peníze na nákup čistících a dezinfekčních prostředků. K tomu žalovaný uvedl, že bylo telefonicky ověřeno, že na oddělení sociálních kurátorů odboru sociální péče Magistrátu města Brna byly respirátory poskytovány zdarma mj. také prostřednictvím neziskových organizací, charity atd., a to všem žadatelům. Služba praní prádla byla sice z důvodu nouzového stavu omezena, ale o to více bylo vydáváno žadatelům čisté oblečení ze šatníku.

10. K námitce žalobkyně, že chtěla MOP využít ke zřízení internetového připojení k užívání elektronické komunikace, žalovaný uvedl, že poplatky spojené se zřízením datové schránky se nepovažují za důvodný náklad pro přiznání MOP.
11. K sociální situaci žalobkyně žalovaný uvedl, že její vlastnictví nemovitého majetku s ní bylo řešeno v rámci opakovaných dávek pomoci v hmotné nouzi od roku 2013. Podle metodiky se však k majetkovým poměrům žadatele nepřihlíží. Žalovaný dodal, že žalobkyni byly opakované dávky odňaty od 1. 1. 2018 s tím, že následně byl příspěvek na živobytí opakovaně nepřiznán podle ustanovení § 3 odst. 4 ZPHN. Žalobkyně vlastní rekreační chatu s pozemkem, a kromě toho má vlastní byt v osobním vlastnictví, který užívá k bydlení.
12. Žalovaný uzavřel, že v souvislosti s vyhlášením nouzového stavu ve spojitosti s výskytem onemocnění COVID-19 je možné poskytnout dávku MOP osobám, které jsou postiženy ztrátou či snížením příjmu z důvodu pandemie COVID-19. U žalobkyně k žádné prokazatelné ztrátě či snížení příjmu nedošlo, žádným způsobem neměla omezen výkon pracovní činnosti, neboť je dlouhodobě vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání a ode dne 1. 3. 2022 žádný příjem ze zaměstnání dlouhodobě neuváděla kromě příjmu z pronájmu předmětné rekreační chaty.
13. V napadeném rozhodnutí II vycházel žalovaný ze spisové dokumentace. K odvolacím námitkám uvedl v zásadě totéž, co v napadeném rozhodnutí I, přičemž speciálně stran úhrady poštovního nebral správní orgán zřetel, neboť způsob úhrady nákladů spojených užíváním bytu je svobodnou volbou osoby. K potřebě respirátorů bylo uvedeno, že je žalobkyně může získat zdarma (FFP2) na oddělení sociálních kurátorů Magistrátu města Brna. Žalovaný zjistil od tohoto orgánu, že žalobkyně respirátory a roušky obdržela, přičemž dále využila službu praní prádla, a v dubnu i v květnu dostala oblečení. Opakovaně jí byly vydány dubnu a květnu 2021 respirátory.
14. Žalovaný dále uvedl, že v souvislosti s vyhlášením nouzového stavu kvůli COVID-19 bylo možné poskytnout MOP osobám, které jsou postiženy ztrátou či snížením příjmu z důvodu pandemie COVID-19. U žalobkyně k ničemu takového nedošlo. Nelze jí uznat potřebu MOP ani na potraviny, jelikož se v sociální situaci nachází dlouhodobě, přičemž k prokazatelné ztrátě příjmu nebo sociální dávky v měsíci podání žádosti nedošlo.

III. Žaloba

15. Proti napadeným rozhodnutím žalobkyně podala žalobu (dle svých slov jedním podáním „dvě žaloby“), jimiž se domáhala zrušení napadených rozhodnutí a vrácení obou věcí žalovanému k dalšímu řízení.
16. Konkrétně namítla, že nebyla zhodnocena jako osoba v hmotné nouzi, je v existenční tísní a nemá téměř žádné příjmy. Podle jejího názoru žalovaný nesprávně aplikoval § 1 a § 2 ZPHN. Především trvá na tom, že splněna podmínka postižení mimořádnou událostí podle § 2 odst. 4 ZPHN. Podle jejího názoru k tomu již nemusí přistoupit jakákoliv další okolnost jako podmínka nutná.
17. Kategorie výdajů, jejichž úhradu žádala v poskytnutí dávky, přitom jednoznačně směřuje k pokrytí nezbytných životních potřeb k zajištění základních životních podmínek (potraviny, náklady na bydlení, základní hygienické potřeby, domácí

- internet) s poukazem na ustanovení § 1 ZPHN. Zdůraznila, že neměla peníze na nutné výdaje s pořízením ochranných prostředků. Stran metodiky MPSV zdůraznila, že jde pouze o interpretaci zákonných norem.
18. Dále zdůraznila, že dávka MOP COVID-19 nebyla určena jen osobám v hmotné nouzi, nýbrž všem osobám potřebným. V tomto směru správní orgány překročily své pravomoci, neboť ji opakovaně vyzvaly k přiznání majetkových poměrů a za tím účelem ji nutily vyplňovat formuláře v celkových majetkových poměrech.
 19. Ve vztahu k napadenému rozhodnutí II nesouhlasila s tím, že není v nepříznivé situaci z důvodu ztráty příjmu. Zpochybnila možnost správního orgánu posuzovat majetkové poměry u dávky MOP COVID-19, přičemž poukázala na tiskovou zprávu MPSV. Žalovaný dokonce nemá přihlížet ani k celkovému zůstatku na bankovním účtu (žalobkyně žádný nemá).
 20. Žalobkyně poukázala na skutečnost, že patří do rizikové skupiny (nad 65 let, mnohočetné postižení páteře i dýchacích cest atd.) I ona tedy byla v důsledku mimořádné okamžité události ohrožena. Podle jejího názoru po ní žalovaný nemůže požadovat, aby si v době trvání nouzového stavu opatřovala ochranné prostředky na různých veřejných místech či dobročinných institucích, jestliže se nemůže těmito prostředky chránit již v průběhu cesty do těchto míst. Poukázala na to, že je držitelkou průkazu TP.

IV. Vyjádření žalovaného a replika žalobkyně

21. Ve svém vyjádření ze dne 6. 12. 2021 žalovaný uvedl, že MOP je svou povahou dávkou fakultativní závislou na správním uvážení orgánu pomoci v hmotné nouzi. Nárok na dávku mimořádné okamžité pomoci vzniká až samotným rozhodnutím o jejím přiznání. Žalovaný dále vyložil podmínky pro poskytnutí dávky a konstatoval, že ve variantě COVID-19 pouze při kumulativním naplnění těchto kritérií (ztráta nebo snížení příjmu, nouzový stav a pandemie) pak správní orgány nepřihlížely k majetku žadatelů.
22. Ke tvrzením žalobkyně uvedl, že žalobkyně je od roku 2002 nepřetržitě vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání. Žalobkyně ani žádný příjem ze zaměstnání neuvedla. Nouzový stav v době pandemie tedy nijak neomezil ani nemohl omezit výkon pracovní činnosti žalobkyně a s tím související příjem. Žalovaný doplnil, že se vyčerpávajícím způsobem vypořádal námitky žalobkyně a odkázal na napadené rozhodnutí.
23. Poukázal též na zjištění, že žalobkyně zdarma čerpá pomoc, na kterou zároveň žádá přiznání MOP. S ohledem na uvedené považuje žalovaný tvrzení žalobkyně za vzájemně rozporná.
24. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
25. Žalobkyně návazně k vyjádření žalovaného přislíbila podat repliku, pročež požádala ze zdravotních důvodů o prodloužení lhůty, ale nakonec až do data konání ústního jednání nebylo soudu žádné další vyjádření žalobkyně doručeno.

V. Řízení před soudem

26. Krajský soud shledal, že žaloba je přípustná ve smyslu § 65 a násl. s.ř.s., byla podána včas a má všechny potřebné náležitosti vyžadované zákonem.

27. Krajský soud nařídil ve věci **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 6. 12. 2022. Při ústním jednání vedeném za přítomnosti žalobkyně a v omluvené nepřítomnosti zástupce žalovaného krajský soud shrnul obsah napadeného rozhodnutí a vyslechl přednes žaloby.
28. Dále soud konstatoval obsah soudního a **správních spisů** vedených v této věci. Ve správním spisu prvostupňového orgánu týkajícím se vydání prvostupňového rozhodnutí I je založena žádost o přiznání mimořádné okamžité pomoci COVID-19 ze dne 15. 3. 2021, dále výzva doplnění údajů, na základě níž žalobkyně doložila prohlášení o tom, že nevlastní bankovní účet, dále čestné prohlášení o tom, že dluží na platbu za elektrickou energii společnosti EON částku 370 Kč s tím, že si na úhradu tohoto dluhu půjčila 400 Kč u MUDr. J. S. Dále je ve spisu založeno potvrzení o tom, že má žalobkyně příjem od p. M. H. z pronájmu chaty č. e. X, X ve výši 1250 Kč měsíčně (k čemuž byla doložena též kopie smlouvy o pronájmu, dále také doklad o výši měsíčních příjmů a prohlášení o celkových sociálních a majetkových poměrech. Spis obsahuje též výpis z listu vlastnictví č. X vedeného u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj k nemovitostem v Brně-Bosonohách (rekreační chatka a pozemky). Poté bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí I.
29. Ve správním spisu prvostupňového orgánu týkajícím se vydání prvostupňového rozhodnutí II je založena žádost ze dne 28. 5. 2021, k níž žalobkyně předložila v zásadě tytéž podklady jako k žádosti za měsíc březen ohledně svých výdajů za domácnost, navíc pak předložila kopii Tiskové zprávy MPSV ze dne 1. 3. 2021 „Nemáte dostatek peněz na nákup respirátorů, můžete požádat na Úřadu práce o MOP COVID-19“. Dále se ve spisu nachází oznámení o změně výše dávky státní sociální podpory – příspěvku na bydlení ode dne 1. 1. 2021 do 30. 6. 2021.
30. Ve spisu jsou dále založeny úřední záznamy o telefonátu ze dne 1. 6. 2021 a ze dne 2. 6. 2021 mezi pracovníkem prvostupňového orgánu a oddělením sociálních kurátorů Magistrátu města Brna. Podle e-mailového sdělení Magistrátu města Brna (M. I.) žalobkyně v měsíci dubnu a květnu dostala oblečení a v dubnu jí byla vydána deka a polštářek. V dubnu obdržela respirátory a roušky a v květnu obdržela respirátory. Bylo jí sděleno, že si může respirátory na oddělení kdykoliv vyzvednout. Využila i potravinovou pomoc a možnost praní prádla v květnu. Ve věci bylo konáno též ústní jednání, a to dne 16. 6. 2021. Poté bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí II.
31. Žalobkyně při jednání poukázala zejm. na obsah protokolu o ústním jednání ze dne 16. 6. 2021, kde je podrobně kvantifikováno, kolik obdržela respirátorů na oddělení sociálních kurátorů Magistrátu města Brna. Další návrhy na dokazování ve věci nevznesla. Soud ještě k důkazu přednesl obsah článku zveřejněného k problematice zavedení dávky COVID-19 (přístupné na <https://www.parlamentnilisty.cz/politika/politici-volicum/Ministryne-Malacova-Mimoradna-okamzita-pomoc-bude-jeste-dostupnejsi-640851>). Poté krajský soud přerušil jednání za účelem vyhlášení rozsudku.
32. Žaloba **není důvodná**.
33. Při posouzení důvodnosti žaloby ve vztahu k napadeným rozhodnutím žalovaného krajský soud vycházel z právní úpravy dávky mimořádná okamžitá pomoc v ZPHN.

34. Podle ustanovení § 36 ZPHN platí, že „*Nárok na mimořádnou okamžitou pomoc má a) osoba uvedená v § 2 odst. 3, b) osoba uvedená v § 2 odst. 4 a 5, pokud je považována za osobu v hmotné nouzi, c) osoba uvedená v § 2 odst. 6, pokud je považována za osobu v hmotné nouzi. (2) Pro účely poskytování mimořádné okamžité pomoci osobě uvedené v § 2 odst. 3 a 6 se tato osoba posuzuje bez společně posuzovaných osob. Pro účely poskytování mimořádné okamžité pomoci osobě uvedené v § 2 odst. 5 písm. a) může orgán pomoci v hmotné nouzi určit, že se tato osoba posuzuje bez společně posuzovaných osob, pokud společné posuzování není možné po osobě spravedlivě požadovat. Mimořádnou okamžitou pomoc lze poskytnout pouze jedné z osob společně posuzovaných.*“
35. Podle ustanovení § 2 odst. 4 ZPHN platí, že za osobu v hmotné nouzi může orgán pomoci v hmotné nouzi považovat též osobu, kterou postihne vážná mimořádná událost a její celkové sociální a majetkové poměry jsou takové, že jí neumožňují překonat nepříznivou situaci vlastními silami; vážnou mimořádnou událostí se rozumí zejména živelní pohroma (například povodeň, vichřice a vyšší stupně větrné pohromy, zemětřesení), požár nebo jiná destruktivní událost, ekologická nebo průmyslová havárie.
36. V předmětné věci není sporu o tom, že pandemie COVID-19 byla v inkriminované době chápána jako mimořádná událost ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 ZPHN. O tom svědčí nejen soudobé výklady samotného MPSV (srov. tisková zpráva obsažená ve správním spisu vedeném k prvostupňovému rozhodnutí II či článek, jímž krajský soud provedl při jednání důkaz), ale dále také další odborná literatura (srov. např. Krajčová, K. Sociální dávky v době pandemie Covid-19. In. Soukromé právo, č. 7, 2021, s. 52 a násl.).
37. Varianta mimořádné okamžité pomoci určená pro kompenzaci (náhradu) ztráty na příjmech v souvislosti s pandemií COVID-19 vznikla na základě metodiky žalovaného (MPSV), který na základě správního uvážení dovodil, že pandemii koronaviru lze považovat za vážnou mimořádnou událost ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 zákona o pomoci v hmotné nouzi. Hovoří se o tzv. mimořádné okamžité pomoci COVID-19. Smyslem tohoto metodického postupu je, aby byla osobě poskytnuta rychlá finanční pomoc prostřednictvím mimořádné okamžité pomoci alespoň první měsíc, kdy o pomoc orgán pomoci v hmotné nouzi požádá, a mohl tak překonat svoji tíživou situaci, do které se náhle dostal.
38. Krajský soud vychází z toho, že se jedná o specifickou dávku, která má reagovat na aktuální situaci žadatele o dávku. Dávka mimořádná okamžitá pomoc Covid-19 je určena všem, kteří se prokazatelně ocitli z důvodu pandemie Covid-19, kvůli nedostatku prostředků v těžké životní situaci. Může se jednat o podnikatele, kteří museli omezit svoji činnost, a zaměstnance na dohodách o provedení práce či činnost, kterým byl omezen výkon zaměstnání, rodinám nebo osamělým rodičům, kterým se snížily příjmy např. v důsledku pobírání ošetřovného. Jinak řečeno, dávka mimořádná okamžitá pomoc COVID-19 je určena osobám, kterým se v důsledku pandemie koronaviru snížily příjmy, a nejsou tak schopny uspokojit své základní životní potřeby včetně nákladů na bydlení. Krajský soud v těchto důvodech spatřuje ratio legis výkladu, na němž bylo přiznávání MOP COVID-19 zbudováno (srov. obdobně Krajčová, K. Sociální dávky v době pandemie Covid-19. In. Soukromé právo, č. 7, 2021, s. 52 a násl.)

39. Právě tyto okolnosti ovšem v případech posuzovaných žalovaným v napadených rozhodnutích I a II nebyly prokázány. Žalovaný i prvostupňový orgán správně dovodily, že u žalobkyně k žádnému výpadku příjmů v důsledku pandemie COVID-19 nedošlo, a to vzhledem k jejímu dlouhodobému vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání a také stabilnímu příjmu z příspěvku na bydlení a pronájmu její rekreační chatky. Tyto skutečnosti jsou ve spisu jasně doloženy. Kromě toho je žalovanému z předchozích řízení se žalobkyní její sociální situace velmi dobře známa (správní orgány dlouhodobě působí na žalobkyni, aby využila svůj nemovitý majetek ke zvýšení svého příjmu a zlepšení majetkových poměrů, ovšem toto žalobkyně dlouhodobě odmítá učinit). Krajskému soudu je to známo z jiných řízení vedených se žalobkyní (srov. řízení vedená u zdejšího soudu pod sp. zn. 33 A 6/2019 a sp. zn. 33 A 57/2020).
40. Pokud se žalobkyně domnívala, že správní orgány postupovaly *ultra vires*, pokud po ní v obou správních řízeních požadovaly doložení jejích příjmových a majetkových poměrů, nelze s tímto názorem souhlasit. Mechanismus poskytnutí MOP COVID-19 je založen na posouzení tzv. hmotné nouze žadatele stejně jako v obecném schématu této dávky, jen jsou založeny některé odchylky (započtení pouze 50 % rozhodných příjmů, možnost uplatnit splátky hypotečního úvěru atd.). Prvostupňový orgán tedy postupoval správně, pokud vyzval žalobkyni v obou řízeních k doložení rozhodných skutečností (srov. § 71 odst. 1, 5 ZPHN). Pokud žalobkyně zpochybnila možnost zjišťovat prostředky na bankovním účtu, je její názor mylný, jelikož i to spadá do posouzení majetkových poměrů pro účely MOP COVID-19, jen s tím rozdílem, že správní orgán uplatní diskreci ohledně interpretace zůstatků na bankovním účtu (bude je posuzovat mírněji). V případě žalobkyně však tento aspekt sporný nebyl, neboť v obou řízeních uvedla, že bankovní účet nemá.
41. Stěžejním důvodem podání žádostí o přiznání MOP COVID-19 bylo tvrzení, že žalobkyně nemá dostatečné finanční prostředky k zajištění ochranných prostředků (zejm. respirátorů). V obou řízeních bylo dostatečně prokázáno, že žalobkyně byla dostatečně obeznámena s možností získání těchto ochranných prostředků zdarma na Magistrátu města Brna, oddělení sociálních kurátorů, čehož také v měsíci dubnu a květnu 2021 využila. Polemika o počtu poskytnutých respirátorů je samozřejmě možná, nicméně z hlediska principu nezbytnosti a subsidiarity poskytování dávek pomoci v hmotné nouzi bylo podle názoru krajského soudu dostatečně prokázáno, že žalobkyně měla možnost dostat ochranné prostředky zdarma od orgánů sociální péče. Krajský soud zde připomíná, že mimořádná okamžitá pomoc se v zásadě neposkytuje na zdravotnické pomůcky a léky, ani na zapojení internetového připojení apod.
42. Co se týká ostatních požadovaných potřeb, na něž požadovala žalobkyně přiznání MOP, tedy zejm. úhradu nákladů na bydlení (doplatek za elektrickou energii), žalovaný přílehlavě s poukazem na vyplácený příspěvek na bydlení dovodil, proč ani v tomto ohledu není nutno považovat žalobkyni za osobu v hmotné nouzi. Ohledně požadovaných hygienických prostředků, které skutečně mohly představovat náklady navíc spojené s pandemií COVID-19, krajský soud připouští, že žalovaný zcela výslovně nezdůvodnil, jakým způsobem mohla žalobkyně dostat tyto prostředky zdarma. Krajský soud to však považuje za pouze drobnou vadu

odůvodnění, neboť i tyto prostředky formou věcné pomoci v době pandemie Covid-19 bylo možno získat z veřejných sbírek či od orgánů sociální péče (v Brně kupř. Kontaktní centrum Vlhká (srov. <https://socialnipece.brno.cz/kontakt-ni-centrum-pro-lidi-bez-pristresi-na-vlhke-bude-mit-novy-vstup-z-koliste/>), což je krajskému soudu známo z jeho rozhodovací činnosti. Krajský soud nepochybuje o tom, že žalobkyně vzhledem ke své dlouhodobé sociální situaci a zkušenostech v oboru sociálních dávek o těchto možnostech musela vědět.

43. Pokud žalobkyně namítala, že orgány pomoci v hmotné nouzi nedostatečně zohlednily skutečnost, že žalobkyně je držitelkou průkazu pro zdravotně postižené osoby, krajský soud k tomu uvádí, že tento aspekt případu nebyl podle jeho názoru rozhodující. Žalobkyně je i přes svá omezení schopna pohybovat se po městě veřejnou dopravou (není imobilní). V tomto ohledu nespatřuje krajský soud porušení mezí správní úvahy ani její zneužití (porušení zákazu svévole).

VI. Závěr a náhrada nákladů řízení

44. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud neshledal žalobu jako důvodnou, a proto ji zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
45. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.) a žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ex lege (§ 60 odst. 2 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 6. prosince 2022

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce